

Na orkaanachtig kooroptreden komt de verfrissende verstilling

MUZIEK TRISTAN MURAIL

★★★★★

Murails zelf herschreven muziekstuk werkt wat vervreemdend.

AMSTERDAM Voorbijgestreefd door de digitale techniek: het is de Franse componist Tristan Murail (1947) overkomen. *Les sept paroles du Christ en croix* voor koor, orkest en synthesizer van twee decennia geleden bleek achterhaald. In opdracht van de ZaterdagMatinee, die hem 'veel te weinig bekend' vindt, herschreef de Fransman het werk.

Murail, in de jaren negentig werkzaam bij het vermaarde muziekonderzoeksinstituut Ircam, maakte gretig gebruik van 21ste-eeuwse technieken in het vernieuwde *Les sept paroles*, dat het Radio Filharmonisch Orkest en het Groot Omroepkoor onder leiding van Marin Alsop zaterdag in het Amsterdamse Concertgebouw in première brachten. Elektronische sam-

ples, die de *music designer* Grégory Beller op het podium uit een keyboard toverde, konden orkest- en koorklanken bijkleuren.

Het resultaat werkte vervreemdend. In een introductie van een kwartier mengen elektronische geluidgolven zich met lage strijkers en een twinkelende buisklok of dun blazerslijntje. De overige veertig minuten is het koor aan de beurt, dat in zeven delen onverstaanbare Latijnse bijbelteksten lispelt, versterkt door gierende elektronica en voorzien van een orkestrale crème.

Terugkerende, effectvolle elementen, zoals kletterend pizzicati van contrabassen, lage tonen van trombones en grillige vioolmotiefjes, geven *Les sept paroles* iets langdradigs. Een paar verrassende wendingen vormen fraaie uitzonderingen. Na een orkaanachtig optreden van het koor in het eerste deel ('Vader, vergeef het hun'), ontstaat een verfrissende verstilling. Een fluisterende, tedere koorpassage ('Vader, in uw handen beveel ik mijn

geest') in het zesde deel ontroert.

Een spectrale benadering, waarvoor de ZaterdagMatinee met Murail een lans wil breken, kwam pas volledig tot uiting aan het slot ('Het is volbracht'). Strijkers soleerden er op los, het koor zwol geleidelijk aan en uit allerlei boxen in de Grote Zaal kropen subtiel elektronische geluiden die een sensationele gelaagdheid toevoegden.

Verschillende dimensies kwamen voor het voetlicht in het sprookjesballet *De vuurvogel* van Stravinsky. De Amerikaanse dirigente Alsop wist raad met het afwisselende stuk en boetseerde beheerst een bont landschap. Verzorgde soli van de blazers, rauwe speelsheid en fikse dynamische verschillen; Alsops exotische Stravinsky leverde vijftig minuten ravissant luistergenot op.

Lonneke Regter

Murail en Stravinsky. RFO en GOK o.l.v. Marin Alsop, Concertgebouw Amsterdam, 10/4. Radio 4: vanavond.